

Saint Demetrius the Great Martyr Parish Парафія Святого Димитрія Великомученика Paroisse de Saint Démètre le Grand Martyr

135 La Rose Ave.
Toronto M9P 1A6

e-mail: st.demetrius@sympatico.ca
web: www.stdemetrius.org

t. 416-244-5333
f. 416-249-5204

Parish office is open Monday to Friday from 9:00 am to 4:00 pm

Sunday Divine Liturgy:

Saturday 5:00 pm (English);

6:15 pm (for Children);

Sunday 8:30 am (Ukrainian);

10:00 am (English);

11:30 am (Ukrainian with choir)

Week Day Divine Liturgy:

Monday to Saturday 8:30 am

(Ukrainian)

Ukrainian Canadian Care Centre

Divine Liturgy:

Sundays & Feast Days 11:00 am

Sacraments:

Confession: at the beginning of every Sunday Divine Liturgy

Baptism, Marriage, Holy Orders: please contact one of the priests at the parish office

Pastor. Rt. Rev. John Tataryn

Associates. Rev. Andriy Figol

Rev. Peter Shmelda

Rev. Ivan Palisa

Proto-Deacon. Rev. Nestor Yurchuk

Deacons. Rev. Leo Melnyk

Rev. Malachy McErlain

Rev. Michael Melnyk

Rev. Bill Plans

Sub-Deacons. Rev. Gerry Andrenacci

Rev. Walter Jerome

Rev. Bohdan Swystun

Rev. Eugene Doronink

Rev. Serhiy Kasyanchuk

Rev. Vitaliy Petranko

Care Centre (416) 243-7653 Fax: 243-7452

Credit Union (416) 246-1651 Fax: 246-9939

Kitchen/ Hall (416) 249-2986

Residence (416) 243-9051 Fax: 243-2012

School (416) 393-5384 Fax: 393-5087

Yavir School (416) 243-3072 Fax 393-5087

deceased whose families have requested prayers for them.

Our Parish Lenten Mission this year will be conducted by Very Rev. Dr. Paul Luniw, Judicial Vicar of the Eparchy of Stamford, from April 2 to 8. He will preach at all Divine Liturgies on the week-end of April 2/3. On Sunday at 6:00 pm and on Monday and Tuesday at 7:00 pm, the service and sermon will be in Ukrainian. On Wednesday, Thursday and Friday at 7:00 pm the services and sermons will be in English. On Friday there will be a special service and talk for young people.

Bible Studies will continue as follows: In the Youth Room at 7:00 pm on Mondays in Ukrainian and on Tuesdays in English.

On March 4th, 2011 St. Demetrius Church is hosting a **World Day of Prayer** at 1:00 p.m. Eleven local churches will be participating. St. Demetrius students will also be helping.

Our Deepest Sympathies and prayers to the family and friends of **JERRY PARASHCHYNIAK**; to the family and friends of **OLGA POCHAPSKY**. May their memory be eternal! Vichnaya Pamyat!

Holodomor Monument – To date, we have collected \$78,378.00. We still need \$56,622.00. It is our sincerest hope that we will be able to raise the required funds so that the monument can be installed for the Holodomor observations this November. If you haven't made a donation yet or if you wish to increase your donation we would greatly appreciate it.

The Centenary of the Establishment of Our Church in Canada will be observed next year. Blessed Nykyta Budka, our first Bishop, was nominated on July 12, 1912, by Pope Pius X as bishop for the Ruthenian (Ukrainian) Greek Catholic Church in Canada. He was ordained Bishop by Metropolitan Andrew Sheptytsky on October 13, 1912. We request that each parish organization start making plans as to how they are going to observe this historic event. Blessed

Bishop Nykyta Budka died a martyr's death in a communist concentration camp in 1949 after four years of suffering.

We are now forming a **Centenary Committee** and would be happy to hear from those of you who would like to volunteer. Please phone the church office at 416-244-5333.

Kitchen News: We will not be making varenyky this week, **BUT** we will be selling varenyky and holubtsi on Tuesday from 9:00 to 1:30 pm.

Applications for the FATHER JOHN TATARYN LEGACY SCHOLARSHIP are now being accepted. Please visit our parish website at www.stdemetrius.org The APPLICATION DEADLINE is February 28, 2011. Instructions for applying are found in the application form.

We extend our sincerest thanks to the following donors:

Needs of the Church

Mary Semanyshyn \$500; Ostap & Natalia Wynnycky \$100; Mary Anne & Richard Rak \$300 *in memory of their father Anthony Semanyshyn*; Nestor & Daria Chabursky \$100 *in memory of their father Fr. Stefan Chabursky*.

Holodomor

Theodor & Olga Kurylo \$100; Stella Sereda \$100; Nestor & Daria Chabursky \$100 *in memory of their father Fr. Stefan Chabursky*.

May God reward you for your generosity!

Please Pray for the Sick of our Parish: Mary Pidzamecky, Alex Gerelus, Stefan Kowal, Stan Swiatek, Lena Chernesky, Olga Kowal, Eve Charanduk, Bozhena Iwanusiw, Steve Zawiski, Walter Jaremko. May the Lord grant them healing.

Ukrainian Canadian Women's Committee invites all to СВЯТО ГЕРОЇНЬ which will take place on Sunday, February 20 at 3:00 pm at the Ukrainian Cultural Centre (85 Christie).

St. Demetrius UCWLC Will host

THE WORLD DAY OF PRAYER

FRIDAY MARCH 4, 2011 AT 1.00 PM

THEME: "HOW MANY LOAVES HAVE YOU"

WORSHIP SERVICE WRITTEN BY THE WOMEN OF CHILE

SPEAKER: FATHER DEACON BILL PLAUS

YOU ARE CORDIALLY INVITED
TO ATTEND AND UNITE WITH PEOPLE
ALL OVER THE WORLD
AND SHARE THE FELLOWSHIP OF THE HOLY SPIRIT

REFRESHMENTS WILL BE SERVED

Did you know that St. Demetrius Parish has been participating in the World Day of Prayer since 1974? Friday March 4, 2011 will be the sixth time we are hosting this ecumenical service.

What is the World Day of Prayer? World Day of Prayer is a worldwide movement initiated and carried out by women in more than 170 countries and regions. It is a movement symbolized by an annual day of celebration – the first Friday of March – to which people of various races, cultures, and traditions are welcome, in hopes of closer fellowship, understanding, and action; who come together to observe a common day of prayer each year & have a continuing relationship in prayer and service.

A brief history of World Day of Prayer:

In 1812, women encouraged one another to engage in personal prayer and leadership in communal prayer. In 1861, women founded numerous and effective women's boards for foreign and home missions whereby they could work directly with and for women and children. In 1900, women organized an inter-denominational Central Committee that prepared publications, conferences, study days and courses so that women could become informed about the lives of women in other parts of the world. They held bible studies and began mission work with immigrants and social workers. In 1912 the Women's Boards of Foreign Missions called for a united day of prayer for foreign missions. After World War I, women renewed their efforts for prayer and unity. Due to the enthusiasm of various women's groups, the Day of Prayer spread rapidly in Canada and U.S. By 1928, the circle of prayer had expanded literally around the world. The great lesson of praying *with*, rather than *for* other races and nations was learned.

And so from these roots, World Day of Prayer has taken its present shape with over 170 countries now participating and over 2000 communities across Canada.

ПАРАФІЯЛЬНІ НОВИНИ

Запрошуємо всіх у цю неділю зійти до церковної залі на каву та солодке.

Церковна канцелярія не буде працювати в понеділок 21 лютого (Родинний День).

Лицарі Колумба подають сніданок в цю неділю 20 лютого після кожної Св. Літургії. Просимо зійти до церковної залі, щоб посмакувати добрих млинців.

Школа Українського Народного Танцю «ЯВІР» повідомляє, що почалися формальні приготування до святкування свого 50-ліття із дня заснування. До тепер ми приготуємося до святкового концерту в травні та святкового бенкету, що відбудеться 12 жовтня 2012 р. Запрошуємо всіх теперішніх членів «Явір», а також колишніх танцюристів та їх батьків, які б були зацікавленні в плануванні нашого великого святкування прийти на відкриті сходи в понеділок 7 березня до Кімнати для сходин Свято-Димитріївської школи о год. 6:30-7:30 вечора. Щоб більше дізнатися дзвоніть на число тел. 416-243-3072 або загляньте на інтернет сторінку yavir50th@yahoo.ca.

Благословення Каплиці в Резиденції, яку недавно так гарно відновили, а також благословення нових ікон - відбудеться в четвер 7 квітня. Є ще велика потреба пожертв, за які будемо щиро вдячні. Також потребуємо жертводавця на нові голубі священничі ризи, які коштують \$750.

Реколекції для жінок відбудуться в Анкестир: з 4 до 6 березня в англійській мові (реколекціоніст о. Роман Лагола, Монреаль). Всіх бажаючих просимо дзвонити до п. Марії Шевчук 416-239-3407 або до Катерини Корчинської 416-261-5878,

щоб забронювати собі місце для участі в реколекціях. Кошт: \$145+податок(\$163.85).

Ваші посвідки на оподаткування за 2010 рік готові, і їх можна підібрати в цю неділю після Божественної Літургії в притворі церкви. Ваші конверти для пожертв на 2011 р. можна відібрати в церковній канцелярії протягом тижня з 9:00 рано до 4:00 по полудні.

Сорокоусти – молитви за усопших. Ці молитви почнуться в п'ятницю 11 березня після Служби Ранішосвячених Дарів. **В цю неділю в притворі виставлені списки за 2010 рік.** Ці листки є упорядковані за числом ваших конвертів. Просимо перевірити ці списки. 20 лютого буде конверта із вашою пожертвою на сорокоусти. Ми будемо поминати в молитві імена тих померших, за яких їх рідні просять про молитву.

Великопосні місії в нашій парафії цього року буде голосити всесвітліший о. Павло Лунів, Судовий Вікарій Стенфордської Єпархії. Місії: з 2 до 8 квітня. Отець Павло буде проповідувати під час всіх недільних Літургії 2-3 квітня; богослуження та науки в українській мові: в неділю 3 квітня о год. 6:00 вечора, в понеділок та вівторок о год. 7:00 вечора, а в в середу та четвер о год. 7:00 вечора в англійській мові; в п'ятницю – богослуження та наука для молоді.

Школа Українського Народного Танцю «ЯВІР» буде виступати із своєю програмою в The Living Arts Centre з нагоди 11-ття Молодіжного Фестивалю Українського Танцю в неділю 27 лютого о год. 3:00 по полудні. Наша школа відкриває концертну програму фестивалю з чудовим новим танцем «Привіт». Просимо прийти та підтримати наших танцюристів та купити ваші квитки через тел. 905-306-6000.

(зд)Александр *Друг*

(+п)Ольга, Ярослав, Рома *С. Яківчик*

9:30 ам (Рез) Св. Літургія

5:15 рм В наміренні давших

7:00 рм (+п)Ярослав Паращияк

Четвер

8:30 ам (зд)Ірина

(зд)Михайло

(+п)Адам, Іван, Катерина, Іван,
Анастасія, Магда *Г. Капаловська*

5:30 рм (зд)Юстин, Юлія, Марко, Неоніла

Н. Пашковська

П'ятниця

8:30 ам +Неті Глинська

А.Л. Герелус

+Мервин Бей

М. Дорошенко

(+п)Піддиякон Михайло Підзаницький

Родина Березовський

5:30 рм (+п)Ірина

А. Вітюк

Субота

8:30 ам (зд)Патріарх Любомир Гузар

(уродини)

М. Рипан

(+п)Д-р Святослав Трофіменко

Родина

5:00рм (+п)Френк Наворинський

Родина

6:15 рм Св. Літургія для дітей

Неділя

8:30 ам Св. Літургія

10:00 ам (+п) Іван, Катерина, Антон, Текля,

Іван, Параня, Славко

Г. Рипан

11:00 ам Св. Літургія(УКОО)

11:30 ам (+п)Анна Гавдяк 1-ша річ.

Б.Д. Шимко

В УГКЦ є дуже добрий потенціал

Відомий український релігієзнавець, спеціаліст з релігійної соціології Андрій Юраш підводить підсумки десятилітнього патріаршого служіння глави УГКЦ Любомира Гузара

- Якими є головні досягнення кардинала Любомира Гузара на чолі УГКЦ?

Владика Любомир став очільником Церкви в період відносної стабільності і, в певному сенсі, розквіту та утвердження. Це унікальний випадок в українській історії, коли Церква займалася не екстенсивною, виключно організаційною чи матеріальною розбудовою, а якісним вдосконаленням

своїх структур. Постаць Кардинала Любомира є дуже важливою для УГКЦ: він перетворився на певний символ, об'єднуюче начало і для духовенства, і для вірних. Ця харизматичність відчувається багатьма не лише в середовищі УГКЦ, а й у суспільному контексті цілої України і навіть за межами нашої держави.

Підтвердженням цього є результати численних соціологічних досліджень щодо довіри тим чи іншим, в тому числі релігійним діячам. Згідно різноманітних статистичних даних, главі УГКЦ довіряють близько 30% українців, у той час, як греко-католиками визнають себе в Україні тільки 7-8 відсотків від усього населення держави. Це дуже промовистий факт! Він означає, що людина об'єктивно за реальними діями, значеннями і впливами переросла межі власної конфесії, власної Церкви, стала фігурою, символом, особистістю, яка зрозуміла, визнана у загальноукраїнському, позаконфесійному контексті.

- Чи могли б Ви порівняти постаць кардинала Любомира Гузара з очільниками інших українських Церков?

Я б хотів уникнути порівнянь. Доречніше буде описати образ самого владики Гузара, а на цьому фоні значно рельєфніше окресляться й інші головні постаті українського релігійного сьогодення. Кардинал Гузар вирізняється своєю розважливістю, мудрістю і впевненою позицією, що стосується будь-яких питань. Для мене особисто знайомство з Владикою почалося заочно, ще у першій половині 1990-х років, коли в середовищі львівської інтелігенції багато хто говорив, що от під Львовом живе надзвичайно мудрий чернець-студит, який нещодавно приїхав з-за кордону. В той час його хіротонія ще не була підтвердженою у Римі.

До церковного мудреця – монаха Любомира – горнулися представники інтелігенції, його запрошували на всі зустрічі, його духовна харизма та інтелектуальний потенціал відчувалися вже у той час. Слухаючи кожну проповідь чи

Спадкоємність проводу УГКЦ. Що буде після Патріарха Любомира?

Олег Турій

завідувач кафедри церковної історії Українського католицького університету

Яскравість архиєпископського свідчення Блаженнішого загальноєвразійського в Україні та поза її межами. Тому переживання: що буде після Патріарха Любомира? - небезпідставні. Глава УГКЦ недвозначно заявляв, що бажає передати керівництво Церквою наступникові "ще теплою рукою", і, що найважливіше - дотримав слова.

Церковне життя в країнах колишнього Радянського Союзу нерідко коливається між двома екстремами - високого сакрального піднесення, а то й екзальтації, і наскрізь мирського приземлення чи майже завмирання. Такі рани, як ліквідація видимих структур Церкви й репресії супроти єрархії та вірних, духовне калічення людей і нівечення еклезиальних традицій, зцілюються Богом і людьми повільно.

Пошуки рівноваги, стабільності, вибір самого способу мовлення про духовне, святе - все це, мабуть, і досі на початковому етапі відродження й нормалізації. Це стосується різних аспектів церковного буття, в тому числі й єрархічного проводу.

У різних країнах та в різних конфесіях дискусії навколо того, хто і як повинен провадити тією чи іншою релігійною спільнотою, хоч і бувають тривалими й палкими, але назагал вважаються нормальним явищем. У результаті відбувається конкретна практична і, що важливіше - моральна і молитовна підготовка до зміни в церковному керівництві. Ми ж, натомість, часто не знаємо, як до цього питання підійти: або галасливо панікуємо, або замовчуємо його, наче воно не існує.

Загалом, за мовчазною позицією стоїть добрий, фундаментальний принцип, яким не слід легковажити. Адже все наше життя, зокрема церковне, перебуває в Божих руках, і усякі політичні спекуляції або звичне плітування навряд чи будуть плідними в осмисленні стану і перспектив церковного проводу.

Паніка ж ніколи не є продуктивною. Її складниками є страх і безпорадність у час кризи, тоді як криза може бути, навпаки, нагодою, викликом до зростання (грецьк. *krisis* означає "час для прийняття рішень").

Для важливих рішень потрібні як духовне зосередження і тверда віра в Боже Провидіння, так і спокійна думка та гармонійна співпраця всіх, хто відповідає на виклик, який стоїть перед спільнотою.

До чого я веду? Різні Церкви в Україні та Білоруську Православну Церкву сьогодні очолюють досить досвідчені особи. Первоєрархи Українських Православних Церков Київського та Московського патріархатів - Філарет і Володимир, Митрополит Мінський та всієї Білорусі Філарет, Глава Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Любомир - усі вони у віці близько 80 років.

Є закони природи... Щиро бажаючи предстоятелям многих літ, кожен член Церкви, який переживає за її благо, повинен якщо не розмірковувати, то активно молитися за добре унаслідування проводу. Однак багато активних і свідомих членів вищезазначених Церков з острахом дивляться у майбутнє. І це зрозуміло.

Патріарх Філарет, Митрополит Володимир Київський та Митрополит Філарет Мінський є архиєреями майже половину століття. Їхні постаті чітко зафіксовані у свідомості вірних і часто уособлюють благо та певність їхніх церковних спільнот. Виринає питання - а що буде далі? Чи не загрожує зміна проводу неминучою турбулентністю, конфліктами, а то й упадком?

Для греко-католиків перспектива зміни керівництва, можливо, викликає навіть більшу тривогу. Яскравість архиєпископського свідчення Блаженнішого Любомира (Гузара) і його духовна проникивість загальноєвразійські в Україні та поза її межами.

Недавнє святкування десятиліття його патріаршого служіння виразно заакцентувало ту особливу роль, яку він відіграє не лише в Українській Греко-Католицькій Церкві і в українському церковному житті, а й загалом у нашому суспільстві.

Йосифа Сліпого, номінувавши і висвятивши його на архієпископа і коадьютора з правом наступництва. Це було 22 грудня 1939 року, на початку Другої світової війни і радянської окупації Галичини. Годі думати, що той час був менш критичним, ніж сьогодні. Навпаки, тоді цивілізований світ буквально розвалювався.

Коли 1 листопада 1944 року Владика Андрей помер на 80-му році життя, молодому Митрополитові Йосифу довелося очолити Церкву і підтримувати народ, який пережив страшне воєнне лихоліття, жакливе матеріальне і моральне спустошення. Не минуло й півроку, як він сам і весь єпископат УГКЦ опинилися за ґратами.

Так почалося мучеництво і - в парадоксальний спосіб - найславніша сторінка історії нашої Церкви. Послідовнішого й більш витривалого керівника в епоху випробувань годі уявити.

Йосиф Сліпий провів у тюрмах, концтаборах і на засланні 18 років (1945-1963). На 72-му році життя він опинився на вигнанні у вільному світі. Там, будучи вже похилого віку, цей ісповідник віри протягом 20 років згуртував не лише церковну, а й усю українську спільноту, надихав її новою вірою в те, що в Україні триває боротьба за людську гідність, свободу Церкви і національні права. Він розпочав глибокі реформи у церковному управлінні, відновивши синодальний устрій УГКЦ і піднімаючи свідомість усього українського християнства щодо своєї еклезіальної тотожності, помісності та патріаршої гідності.

І якщо Митрополита Андрея обирав Рим, Йосифа Сліпого - Митрополит Андрей, зі згодою Римського Апостольського Престолу, то вибір подальших первоєрархів відбувався за участю Синоду єпископів УГКЦ, що його Патріарх Йосиф із великими труднощами і немалими перешкодами формував. Так було на волі, поза межами досягання "руки Москви", там, де не було тоталітарних репресій проти Церкви. Такий принцип діє тепер, у незалежній Україні, після виходу УГКЦ з підпілля.

Передача ж проводу в підпіллі відбувалася в екстремальних умовах. Коли на початку 1963 року радянська влада несподівано випустила Йосифа Сліпого з місця заслання до Москви, звідки він мав їхати до Риму, завданням Митрополита було швидко забезпечити катакомбну Церкву проводом - місцєблюстителем предстоятеля УГКЦ в Україні.

Телеграмою до Москви було викликано монаха-редемпториста Василя Величковського (2001 року його проголошено священномучеником). У готельному номері 4 лютого 1963 року Митрополит Йосиф висвятив його на єпископа.

Владика Василь Величковський очолював підпільну Церкву до 1972 року. Радянська влада випустила і його на Захід, де він незабаром помер від отруйних медикаментів повільної дії у Вінніпезі (Канада) 30 червня 1973 року.

Передчуваючи небезпеку арешту, який таки мав місце в 1969 році, ще 19 липня 1964 року він висвятив на наступника свого співбрата з Чину Найсвятішого Ізбавителя Володимира Стернюка. Кир Володимир дуже обережно та виважено діяв у підпіллі, очолюючи Церкву в катакомбах як місцєблюститель і Патріаха Йосифа, і Мирослава Івана Любачівського до повернення останнього до Львова 30 березня 1991 року. У цих складних, майже неможливих умовах офіційної заборони й тоталітарних репресій Боже Провидіння передавало провідництво Церквою в надійні руки, які забезпечували її майбутнє.

Коли Йосифові Сліпому завершувався дев'ятий десяток, Папа Іван Павло II повелів скликати Синод єпископів УГКЦ, який 1980 року визначив трьох кандидатів на коадьютора з правом наступництва. З них Папа 27 березня 1980 р. обрав першого - Мирослава Івана Любачівського.

Цей вибір не було прийнято з великим ентузіазмом. Після владик Андрея і Йосифа годі було спокійному, мало харизматичному науковцеві відразу здобути той авторитет, що його мали два попередники, які сумарно керували Церквою 84 роки. В діаспорі поширювалися побоювання, що новий первоєрарх не зможе вирішувати неймовірно складні завдання, які стояли перед його паствою. Адже коли 7 вересня 1984 року Йосиф Сліпий помер і Мирослав Іван став його наступником, Церква в Україні перебувала в катакомбах уже два покоління, і щодо її майбутнього існувало багато сумнівів.

Стояло питання, чи вдасться їй узагалі вижити, адже в діаспорі Церква теж почала слабнути - у 1980-х роках став відчутним процес асиміляції, а внаслідок повсюдної секуляризації майже не було покликань до священничого і монашого служіння. І тут Провидіння черговий раз здивувало скептиків.

Саме Мирославу Іванові Любачівському судилося очолювати УГКЦ в часи її легалізації та не очікуваного вже багатьма її відродження. Так, якщо 1989 року з підпілля вийшло близько 300 священників, то протягом наступних десяти років їхня кількість зросла до 1500, а сьогодні - до 2500. Нові емігранти й душпастирі з України підкріплюють також історичні церковні структури в діаспорі і творять нові. Дар молитви, смиренність і безпосередність Блаженнішого Мирослава Івана виявилися потрібними в час піднесення та ейфорії, і цим він здобув тиху, але правдиву пошану у своїх вірних.

Остання передача проводу УГКЦ, як і всі попередні, була незвичною, без точного прецеденту, і відбувалась вона в атмосфері динамічних соціальних змін в Україні. Владика Любомира Гузара висвятив на єпископа Патріарх Йосиф 2 квітня 1977 року в монастирі "Студіон" біля Риму, але підпільно, і як єпископ він перебував у тіні 19 років.

Навесні 1996 року його єпископство публічно визнали Іван Павло II і Синод єпископів УГКЦ, а вже восени того самого року Синод прийняв прохання Мирослава Івана Любачівського призначити Любомира Гузара помічником з делегованими правами глави Церкви.

Перед ним стояли тоді непрості питання відновлення церковних структур в Україні та стосунків між діаспорою й матірною Церквою. І це при щораз більшій економічній кризі. А згодом настав апогей нової хвилі еміграції українців.

Коли 14 грудня 2000 року упокоївся Мирослав Іван, якого було не надто вітали при його обранні 20 роками раніше, - прощалися з ним у Львові з великим теплом і благоговінням майже 100 тисяч вірних. Через місяць, у січні 2001 року, відбувся виборчий Синод єпископів УГКЦ, який покликав на Главу Церкви Владика Любомира, єпископство якого роками було таємним.

Та не є таємницею той факт, що при цьому виборі єпископат був поділений. Зрештою, й деякі провідні греко-католики з мирян цілком виразно заявляли в пресі, що Любомир Гузар в жодному разі не може бути вибраним Синодом. Дякувати Богові, Провидіння покерувало інакше.

Якщо робити висновки на підставі згаданих змін глав УГКЦ, стає зрозуміло, що у кожному без винятку випадкові ця передача керівництва відбувалась у час глибокої політичної, суспільної, національної та церковної кризи, супроводжувалася непевністю, страхом і критикою.

Нового первоєрарха зустрів спротив. Проте щоразу у Церкві з'являвся добрий - неочікуваний, оригінальний, глибоко духовний - керманіч, який залишив свою печать в її історії й загалом в історії України: чи то в часи панування Австрії та Польщі, чи то серед вогню війни, чи то у глибоких катакомбах за тоталітарної влади, чи то на поселеннях, які обіймали чотири континенти, а чи в час української незалежності.

Шануючи рішення Блаженнішого Любомира, ми маємо готуватися своєю молитвою, постом, мужньою і зрілою церковною поставою, щоб отримати ту ласку, яка потрібна для обрання нового верховного предстоятеля, що вестиме Церкву до нових духовних звершень.

Божественна благодать доповнює людські немочі. Якщо Проведіння, діючи через людей і обставини, кличе конкретну особу до служіння Глави і Отця помісної Церкви, воно завжди дасть нововибранному предстоятелю потрібну для цього ласку.

Історія спасіння людства загалом і УГКЦ зокрема дає нам усі підстави зустрічати час змін з надією, вірою і миром. Тому Блаженніший Любомир своїм рішенням готує свою паству до майбутнього і запевняє, що Господь і після нього буде з нею. Його крок сильний, мужній і модерний, становить прецедент і є прикладом не лише в Церкві, а й для всіх, хто не відважується дивитися реальності в очі та своєчасно на неї реагувати. Але передовсім рішення Патріарха - це вияв великої довіри до Бога, до всієї Церкви і до свого майбутнього наступника. Всі ми, хто почувается небайдужим до долі Церкви, маємо тепер прекрасну нагоду своєю поставою, особистою відповідальністю і молитвою цю довіру виправдати. (Передрук [zhttp://www.pravda.com.ua](http://www.pravda.com.ua))

Багато промовляє уже саме його ім'я. Бо від цієї людини променює автентична любов і глибокий мир, якими він зі смиренномудрістю і теплим гумором ділиться з усіма. Годі назвати когось, хто в українському суспільстві має такий моральний авторитет.

Тому переживання: що буде після Патріарха Любомира? - небезпідставні. Тим паче, що Блаженніший Любомир чітко і недвозначно не раз публічно заявляв, що він бажає передати керівництво Церквою своєму наступникові "ще теплою рукою", і, що найважливіше - дотримав свого слова.

Коли ці заяви в 2009 році прозвучали вперше, то викликали чимало публікацій в українській пресі та розмов між вірними УГКЦ й ширшою громадою. Багато членів Церкви, почувши про осточне рішення Блаженнішого, і тепер переживуть збентеження та правдивий страх: як у непростий час, коли суспільство знаходиться перед такими безпрецедентними загрозами, настільки винятковий духовний наставник може добровільно відійти від повноважень?

Без сумніву, якщо підходити до цього питання стисло по людськи, є підстави для збентеження й страху. Можна в ці почуття заглиблюватися, їх розвивати. Але, мабуть, цікавіше та духовно корисніше подивитися на рішення Блаженнішого з іншої перспективи. Чи справді таке рішення порушує прийнятий порядок і традиції? Чи справді Церкві не можна у критичний час міняти главу? Чи мусить усе завалитися лише тому, що діють звичні закони природи? Чи не можна до виклику підійти більше по-Божому?

Приклади з історії УГКЦ протягом останнього століття відкривають нам обнадійливу перспективу. Іншими словами - Церква не вперше опиняється в аналогічній ситуації та стоїть перед подібними випробуваннями.

Якщо подивитися на чотири попередні передачі верховного керівництва в Українській Греко-Католицькій Церкві, ми побачимо, що кожна з них справді відбувалася в "особливий" і "критичний" час, кожна супроводжувалася сум'яттям і побоюваннями, бурхливими дебатами й суперечками.

І водночас, кожен із цих історичних моментів перебував під Божим благословенням, оскільки кожен новий Глава УГКЦ, - хоч його дехто з вірних (і навіть ширші суспільні кола) могли з тих чи інших причин не сприймати, - у підсумку виявлявся автентичним керівником, навіть пророчою особистістю. Погляньмо на ці прецеденти.

17 грудня 1900 року, коли Папа Лев XIII номінував Галицьким митрополитом Андрея Шептицького, 35-літнього вихідця з давнього українського, але полонізованого роду, багато патріотичних греко-католиків вважали, що це просто катастрофа: мовляв, нарешті поляки домоглися, що їхній троянський кінь в'їхав на Святоюрську гору, в бастион західноукраїнської громади.

Впродовж його 44-літнього архипастирства Церква і суспільство сприймали Митрополита поступово, але не завжди і не всі розуміли його до кінця. Хоч із часом Владика Андрей набув особливого авторитету, він мав майже постійну опозицію: чи від австрійської, польської, німецької та радянської влади, чи від інших єпископів та частини монашества і клиру, чи від "правих" і "лівих" політиків. Він був не зовсім очікуваним архиєреєм, а оскільки був мудрим і творчим, тому завжди залишався непередбачуваним.

Сьогодні, озираючись на історію XX століття, усвідомлюєш, що саме Митрополит Андрей, щодо якого спершу були різні упередження як до нового лідера, став духовним і національним провідником українців, постаттю універсального значення, яке виходить далеко поза межі греко-католицької чи навіть загальноукраїнської спільноти. Можливо, саме він і був найбільшим українцем XX століття.

Митрополита Андрея вибрав Римський Апостольський Престол. Папа Лев XIII особисто пізнав молодого монаха за 15 років до цього призначення. Сьогодні очевидно, що вибір цей був відважним, можна сказати навіть - блискучим. Боже Провидіння повеліло так, що спосіб вибору та призначення його наступника був іншим, хоч якість вибору залишилася такою ж високою.

Папа Пій X надав Митрополитові Шептицькому особливі права в кадрових, як і в інших, питаннях, і Кир Андрей фактично сам, одержавши на це згоду Пія XII, призначив свого наступника -

виступ кардинала Гузара, розумієш, наскільки вибір єпископату УГКЦ 10 років тому був правильним. Мабуть, жоден інший релігійний діяч в Україні, перебуваючи у дуже важкому фізичному стані, при всьому тому не ініціював і не зробив стільки важливого для власної церковної спільноти. Головне, на що наважився владика Гузар, – поміняти місце осідку заради відновлення історичної справедливості щодо своєї Церкви. Це було дуже непросте рішення, яке неоднозначно сприйняли навіть у середовищі УГКЦ, не кажучи, що воно викликало величезний спротив з боку багатьох опонентів. Але Владика, незважаючи на всі об'єктивні та суб'єктивні труднощі і дискусійні моменти, пішов на цей крок. І вже сьогодні, з перспективи часу, видно що це було абсолютно справедливе і правильне рішення.

Іншою важливою справою, що реалізується частково з подачі кардинала Гузара, і, в будь-якому випадку, під його офіційним та неофіційним патронатом, є формування модерної ідентичності власної Церкви. Беручи до уваги те, що УГКЦ має як прозахідне, так і просхідне крило, дуже непросто знайти консенсус, який сприйняла б абсолютна більшість вірних. У цьому відношенні є не тільки якісь сучасні моменти, які впливають на формування ідентичності, а й дуже складні історичні питання.

Владика Гузар зміг запропонувати та майже консенсусно втілювати у життя очевидний рух у так званому східному напрямі. Підтвердженням цього є відверта просхідна ідентичність, яка саме у часи керівництва УГКЦ Владикою Любомиром стала де-факто домінуючою у Церкві. Це стало очевидним на всіх рівнях і у всіх вимірах – догматичному, ідеологічному, практично-урядовому, світоглядному тощо. Хоч цей рух і викликає певні проблеми, але можемо констатувати його успішне просування і далі. До речі, мабуть, саме тому виникли протягом останніх десяти років певні локальні, дуже незначні опозиційні

рухи у середовищі УГКЦ як реакція маргінальних груп, які розуміють, що навряд чи зможуть протиставити щось адекватне, потужне, універсальне тому ідеологічному трендові, який втілює і власною особою репрезентує Владика Гузар.

- Чи є в УГКЦ особа, яка може його адекватно змінити на послугу глави Церкви?

Думаю, що кожна церковна спільнота хотіла б мати такого ієрарха, яким був, наприклад, митрополит Андрей Шептицький: і стратег, і меценат, і постать, яка зробила поворот у церковній історії УГКЦ, яка дала імпульс, завдяки якому Церква другорядного етносу перетворилася на один з визначальних чинників, що сформували його модерну, сучасну ідентичність. Промисел Божий мусить бути і є в усьому. Так само в УГКЦ є багато цікавих людей: хтось з точки зору організаційних здібностей, хтось із визначним інтелектуальним потенціалом, інший – винятковий теолог.

Багато є й таких, чиє становище, тобто позиція, яку обіймає людина в даний час (єпархіальний адміністратор чи адміністратор храму), не дозволяє розвинути до кінця усі таланти, які можуть себе вповні проявити за інших обставин. В УГКЦ є дуже добрий потенціал – поєднання глибокої віри, яка перейшла спадково у середовищі, що було відшліфоване і загартоване роками переслідувань, до якого додалася дуже добра освіченість західного світу! Це те поєднання, якого не має жодна інша Церква в Україні. Наприклад, в Римо-Католицькій Церкві – це освіченість у середовищі духовництва. Натомість у православних богослов'я тільки починає відроджуватися – і це є проблемою. А УГКЦ має необхідний авторитет, має всі необхідні складові – освіта, віра, традиція. Отже, навіть у цьому контексті УГКЦ має великий вибір кандидатів.

Тетяна Шпайхер, «Наш Собор»

Наша парафія влаштовує Світовий День Молитви в п'ятницю 4 березня о год. 1:00 по полудні. 11 місцевих церков в окрузі будуть брати участь у цих молитвах..

Пам'ятник Голодомору: станом на сьогодні зібрано \$78378, ще потрібно \$56622.

Біблійні Студії в церкві Св. Димитрія о год. 7:00 вечора в церковній залі в кімнаті для молоді: в понеділок в українській мові та у вівторок в англійській мові.

Кухня НЕ БУДЕ працювати в цьому тижні в понеділок та вівторок, проте будемо продавати вареники та голубці у вівторок. Просимо вашої допомоги.

Наша найщиріша подяка наступним жертводавцям: на потреби церкви: Марія Семанишин \$500, Остап та Наталія Винницький \$100, Нестор та Дарія Хабурський \$100 в пам'ять батька о. Стефана Хабурського, Мар'яна та Ричард Рак \$300 в пам'ять батька Антонія Семанишина, **на пам'ятник Голодомору:** Теодор та Ольга Курило \$100, Стела Серета \$100, Нестор та Дарія Хабурський \$100 в пам'ять батька о. Стефана Хабурського. Нехай Господь Бог щедро благословить Вас.

Просимо молитися за хворих у нашій парафії: Божена Іванусів, Володимир Яремко, Стефан Зависький, Ева Харандук, Ольга Коваль, Стефан Коваль, Марія Підзалецька, Ліна Чернецька, Стен Святик, Галина Рипан.

Наші найглибші співчуття родинам усопших Ярослава Паращіяка та Ольги Почапської. Вічна їм пам'ять.

Комітет Українок Канади запрошує українську громаду на **СВЯТО ГЕРОЇНЬ**, яке відбудеться в неділю 20-го лютого 2011 о

годині 3:00 по полудні в Українському Культурному Центрі (85 Крісті, Торонто).

Денний табір при новій Пластовій домівці ім. Гуцуляків для дітей 5-11 років відбудеться у дні 14-18 березня 2011р. Цікава і різноманітна програма в українській мові: спорт, ручні роботи, співи, драма. Нагода знайти нових друзів. Гарячі обіди. З 9 рано до 5 вечора. Можливі продовжені години. Більше інформації можна отримати за телефонами: Ірина Микитюк 647-219-1625, Адріан Федина 905- 621 -5811, e-mail: ukiedaycamp@gmail.com. Останній термін вписів 1 березня.

3 нагоди Пленуму Крайової Спілки Української Молоді в Канаді відбудуться **«Вечорниці Весільні»** в суботу 5 березня в Українському Культурному Центрі (вул. Крісті, 83). Квитки замовляйте: 416-826-6714 (Ірина Шуст-Данкович, 416-537-2007 (Канцелярія КУ СУМ).

Намірення з 13 до 20 лютого

Неділя

8:30 am (зд)Божена та Олег Іванусів,
Михайлина та Зеновій Кучерепа *Діти*
10:00 am (+п) Померші з родини МкЕрлейн
11:00 am +Михайло Дендерис(УКОО)
В. Дендерис
11:30 am (+п)Павло Романиш 3-та річ. Родина

Понеділок

8:30 am (зд)Анна Шнайдер *М. Бохневич*
(зд)Віра *Родина*
+Неті Глинська *п./п.О. Хабурський*
5:30 pm Не будемо служити Св. Літургії

Вівторок

8:30 am (зд)Майк Киркі, Стефан *Родина*
+Зенон Бобовник *Л. Бобовник*
+Володимир і всіх померших
з родини *Дочка з родиною*
(+п)Стефан Млинарик *Родина*
5:30 pm (зд)Левинія Герелус (уродини) *Друзі*

Середа

8:30 am (зд)Христина Романів (90-ліття)
А. Яблонська

The following paragraphs were taken from Pope John Paul's Encyclical "That they may be one." Published may 25, 1995

Love finds its most complete expression in common prayer.
When those who are not in perfect communion
come together to pray,
their prayer is the soul of the ecumenical movement,
a very effective means of asking for unity,
and a genuine expression of what binds us together.

This remains true even if the prayer is not for union
but for other intentions such as peace.

The common prayer of Christians is an invitation
to Christ himself to visit them:

"Where two or three are gathered in my name,
there I am in the midst of them" (Mt 18:20).

26. Prayer will make us discover anew
the truth of the words: "You have one Father" (Mt 23:9);
"You have one teacher, and you are all brothers and sisters" (Mt 23:8).

Ecumenical prayer expresses all this.

When Jesus prayed to the Father,

"That they may be one . . . as we are one,"

he opened vistas closed to human reason,
implying a likeness between the union of the divine persons
and the union of God's children in truth and charity.

The change of heart needed for unity
flows forth from prayer,
and its realization is guided by it.

75. For Christians this cooperation
is never mere humanitarian action;
it has its roots in the Lord's words:
"For I was hungry and you gave me food" (Mt 25:35).
This united action
reveals to the world the face of Christ.
Disagreements still have their negative influence,
but such cooperation will facilitate the quest for unity.

This year's focus is on the Republic of Chile.

On Friday March 4, 2011, the women of Chile invite us to reflect on the many gifts that God has given each of us – and our call to share those gifts. Join with them in the **World Day of Prayer** Celebration as we ask a question that draws us into the bible, into the real context of Chilean lives and communities: ***How Many Loaves Have You?***

Please join us, and invite your friends and family to attend the World Day of Prayer service and learn more about Chile and its unique culture and heritage. Join Christians in more than 170 countries around the world including 2,000 communities across Canada who will gather on the **World Day of Prayer** to pray and act in solidarity with the people of Chile.

Through **World Day of Prayer**, women around the world affirm their faith in Jesus Christ, while sharing their hopes and fears, their joys and sorrows, their opportunities and needs.

Through **World Day of Prayer**, women are encouraged to become aware of the whole world and no longer live in isolation; to be enriched by the faith experience of Christians of other countries and cultures; to take up the burdens of other people and pray with and for them; and to become aware of their talents and use them in the service of society.

Through **World Day of Prayer**, women affirm that **prayer** and **action** are inseparable and both have immeasurable influence in the world.

Registration begins at 12:30pm

Prayer service begins at 1:00pm followed by refreshments.

Ukrainian Youth Association – SUM (CYM) invites all to a night song and zabava 'Vechornytsi Vesilni' on March 5 at the Ukrainian Cultural Centre (85 Christie) from 6:00 pm. \$50 for dinner and zabava; \$15 for zabava only. For more information call Iryna at 416-826-6714..

MARCH BREAK at the Plast Building, 14-18 March 2011. Program geared to children 5-11. Day camp will hours 9 am to 5 pm. For more information contact Iryna Mykytiuk 647-219-1625, or Adrian Fedyna 905-621-5811. Email ukiedaycamp@gmail.com

February 20 to 27

Sunday

8:30 am (h)Bozhena & Oleh Iwanusiw, Mykhaylyna & Zenoviy Kucherepa *Children*
 10:00 am +(p)McErlain Family
 11:00 am +Michael Denderys(UCCC) *V. Denderys*
 11:30 am +(p)Paul Romanish (3 year) *Family*

Monday

8:30 am +Nettie Hlynsky *O./Z. Chabursky*
 (h)Anna Schnayder *M. Bochniewicz*
 (h)Vera _____ *Family*

5:30 pm NO Divine Liturgy

Tuesday

8:30 am +(p)Stefan Mlynaryk *Family*
 +Zenon Bobownyk *L. Bobownyk*
 (h)Mike Kirkey, Stephan *Family*
 +Wolodymyr & all deceased family members *Daughter & Family*

5:30 pm (h)Levinia Gerelus (Birthday) *Friends*

Wednesday

8:30 am +(p)Olha, Jaroslav, Roma *S. Jakiwczyk*
 (h)Christina Romaniw (90th Birthday) *A. Jablonska*
 (h)Alexander *Friend*

9:30 am Divine Liurgy (Res.)

5:15 pm Divine Liturgy

7:00 pm +(p)Jerry-GW Parashchyniak

Thursday

8:30 am (h)Mykhaylo
 (h)Iryna
 +(p)Adam, Ivan, Kateryna, Ivan,

Anastazia, Magda *H. Kapalowsky*
 5:30 pm (h)Yustyn, Yulian, Marko, Neonilia *N. Pashkowska*

Friday

8:30 am +Nettie Hlynsky *A./L. Gerelus*
 +Mervin Bay *M. Doroshenko*
 +(p)Subdcn Michael Pidzamecky *Berezowsky Family*

5:30 pm +(p)Iryna *A. Witiuk*

Saturday

8:30 am (h)Patriarch Lubomyr (Birthday) *M. Rypan*
 +(p)Dr. Swiatoslaw Trofimenko *Family*

5:00 pm +(p)Frank Naworynski *Family*

6:15 pm Divine Liturgy for Children

Sunday

8:30 am Divine Liturgy
 10:00 am +(p)Ivan, Kateryna, Anton, Tekla, Ivan, Parania, Slavko *H. Rypan*
 11:00 am Divine Liturgy(UCCC)
 11:30 am +(p)Anna Gawdiak (1 yr) *B./D. Shymko*

Election of a new Head of our Church

On Thursday, 17th Feb., there was held a press conference in Kyiv on the occasion of convocation of the Elective Synod of the Bishops of the UGCC with participation of Administrator of the UGCC Most Rev. Ihor Vozniak, Secretary of the Synod of Bishops of the UGCC Most Rev. Bohdan Dzyurakh and chief of the Legal department of the Patriarchal Curia Rev. Dr. Vitalij Tokar.

Synod of the Bishops of the Ukrainian Greek Catholic Church to elect the Major Archbishop will begin on Mar. 21st in Patriarch Josyf Slipyj Retreat center in Lviv-Briuchovychi.

His Beatitude Lubomyr has headed the UGCC for ten years after the death of his predecessor on the throne Myroslav Ivan Lubachivskyi. He became the first Head of the Church elected by a special Synod of Bishops after the Church emergence from the underground and after the independence of Ukraine. His Beatitude Lubomyr will preserve all the titles and honors due to his office.

Parish News

We invite all parishioners and guests for a time of fellowship in the church hall following the Liturgy.

Church Office will be closed Monday, February 21 (Family Day).

Mount Mary Ancaster UCWLC & ladies of the parish – English Retreat (silent) March 4, 5, 6. Director Rev Roman LAHOLA, Montreal. Contact Mary Shewchuk at 416-239-3407 or

Cathy Korchinsky at 416-261-5878. Cost \$145 + tax, \$163.85

Your 2010 INCOME TAX receipts can now be picked up in the church narthex.

Your 2011 Envelopes can now be picked up in the church office.

YAVIR School of Ukrainian Dance ensembles will be performing at The Living Arts Centre on Sunday February 27, 2011 at 3:00 pm for the 11th Youth Festival of Ukrainian Dance concert. Our school will be opening up the concert with an exciting new Pryvit dance. Please come to support our dancers and purchase your tickets through the Box Office at 905-306-6000.

Yavir School of Ukrainian Dance is proud to announce that we have begun formal preparations for our 50th Anniversary to be celebrated in 2012! Thus far we are preparing for a Gala performance in May 2012 and Gala Banquet October 12, 2012. We invite all current members of the Yavir community as well as alumni and parents of alumni who are interested in being a part of the planning for our grand celebration to attend an open meeting on Monday, March 7, 2011 in the meeting room of the St. Demetrius School at 6:30pm-7:30pm. This is your opportunity to play a role in this milestone for Yavir.

We look forward to meeting with you and reminiscing!

For more information please contact the dancing school at 416-243-3072 or yavir50th@yahoo.ca
Best Regards,

Amanda Maternicki (nee Shymko)
50th Anniversary Committee Chair

Blessing of the St. Demetrius Seniors Residence Chapel – The blessing of the newly renovated Chapel in the St. Demetrius Residence (3rd Floor) and the new icons will take place on Thursday, April 7. Donations are still required and would be greatly appreciated. We also need a donor for a new set of blue vestments in the amount of \$750.00.

The Offering of the Divine Liturgy, whether for health, the deceased or special intention, may be done at the church office. There is no set donation and you may offer what you wish. Daily Divine Liturgies are both in the morning (Ukrainian only but Panachyda may be in English) and in the evening. Please note that we do not make translations; the way you give the names you wish mentioned that is how they will be said at the service. 'Mass cards' whether for the deceased or for special intention are available at the church office.

Family Day – Monday, February 21st, is 'Family Day'. Since so many families no longer have time for each other, we urge to enjoy quality family life. Parents should spend at least part of the day with their children and enjoy at least one meal together. Prayer is an important part of family life, so parents, make the effort to pray with your children, perhaps at the family meal. Each member of the family could add their own special intention.

The Great Lent is fast approaching. This week we have put out the books for **SOROKOUSTY** – the lists of deceased under your family name – for you to verify if the names are correct or to add new names.

On Feb. 20 there will be a special collection for Sorokousty, and we will commemorate those

Українська Греко-Католицька Церква
Адміністратор Верховноархієпископської
Української Греко-Католицької Церкви

Прот.№А11/011

ЗАКЛИК ДО МОЛИТВИ ЗА УСПІШНЕ ПРОВЕДЕННЯ
ВИБОРЧОГО СИНОДУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Високопреосвященним і Преосвященним Владикам,
всесвітлим, всечесним і преподобним отцям,
преподобним ченцям і черницям,
любим у Христі мирянам
Української Греко-Католицької Церкви

Дорогі у Христі!

Як було повідомлено усім вірним нашої Церкви, Святіший Отець Венедикт XVI поблагословив прохання Блаженнішого Любомира про звільнення його з уряду Верховного Архієпископа УГКЦ. Приймаємо цю подію з великою довірою до Господа Бога та до Його опіки над своєю Церквою.

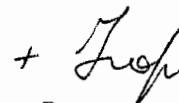
Церква є Божою установою. Її провадить Святий Дух, що Його зіслав своїй Церкві Господь наш Ісус Христос у день П'ятдесятниці. Дух Святий «подає усе: пророків посилає, священників удосконалює, неграмотних мудрості навчає, рибалок богословами появляє і єднає всю церковну спільноту» (Стихира на Вечірні празника П'ятдесятниці).

Сьогодні ми готуємося до Синоду для обрання нового Глави нашої Церкви. У Декреті про скликання цього Синоду, який був поданий до відома всім членам Синоду Єпископів УГКЦ, вказано, що вибори відбудуться 21-24 березня, а урочисте введення на престол заплановане на Хрестопоклонну неділю, 27 березня 2011 року Божого, у Патріаршому соборі Воскресіння Христового у м. Києві.

Обрання нового Глави – це Божа справа, яка спонукає усіх нас, духовенство і мирян, до щирої молитви, щоб обрати особу по Божій волі: «Бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце» (1 Сам. 16, 7).

Закликаю усіх до щирої молитви, щоб Дух Господній вказав на цю особу, подібно як в давнину – на пророка Давида (пор. 1 Сам. 16, 12), та помазав новообраного Предстоятеля як свого обранця та провідника Божого люду Української Греко-Католицької Церкви. Поручаю усім церковним громадам спільно, єдиними устами і єдиним серцем проказувати після Богослужінь тричі молитву «*Царю небесний*» і один раз «*Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь*» в намірі успішного проведення виборчого Синоду.

Хай ім'я Господнє живе у наших серцях і буде прославлене у наших діях!

+

+ Ігор,
Адміністратор Верховноархієпископської
Української Греко-Католицької Церкви

Дано у Києві,
при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
16 лютого 2011 року Божого

Всесвітлішим, всечеснішим та преподобним отцям-душпастирям доручаю прочитати це Звернення в усіх храмах УГКЦ в неділю, 20 лютого 2011 року Божого, наприкінці кожної Божественної Літургії, а на Сугубій ектенії аж до закінчення виборчого Синоду додавати таке прохання:

«Ще молимося Господеві Богові нашому, щоб вислухав голос моління нас грішних та зіслав благодать Святого Духа на учасників виборчого Синоду нашої Церкви, скріпив їх, просвітив та довів до щасливого кінця їхнє боговгодне діло».

**ST. DEMETRIUS (UKRAINIAN CATHOLIC) DEVELOPMENT
CORPORATION**
UKRAINIAN CANADIAN CARE CENTRE ST. DEMETRIUS RESIDENCE

TO: ALL RESIDENTS, FAMILY MEMBERS, PHYSICIANS, STAFF
AND VOLUNTEERS

FROM: SANDY LOMASZEWCZ

SUBJECT: ONTARIO LONG-TERM CARE ASSOCIATION
ADVOCACY CAMPAIGN

DATE: FEBRUARY 16, 2011

Every year the Ontario Long-term Care Association (OLTCA) launches a campaign to lobby for additional funding to support long term care.

Your support of campaigns in the past has helped to get increased funding and we are requesting your support once again in lobbying the Ministry of Health and Long-Term Care for funding that will make a real difference for residents now. Please see the brochure for details.

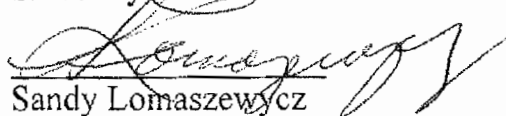
I just wanted to take this opportunity to encourage you to sign the postcards and drop them in the box at reception. These postcards will be presented to our MPP on the same day as postcards will be presented to all MPPs.

You, your friends and family can also send an electronic postcard via OLTCA's web site (just follow the link) www.oltca.com. The electronic messages will be addressed to your MPP and to the Premier of Ontario. You can send a postcard to your MPP as well as to the MPP for the Care Centre's riding – Etobicoke Centre, Donna Cansfield.

Please forward the link to all your friends, family and coworkers. Should you require more postcards to circulate for signature, please do not hesitate to contact reception at the Ukrainian Canadian Care Centre.

Thank you for your support!

Sincerely,

Sandy Lomaszewycz
Executive Director